

do Škótska. Vzhľadom na to, že odvtedy panovalo v podstate úplné bezvetrie, veľmi ďaleko sa zatiaľ, žiaľ, nedostali.

Slová v guľi pripomínali čarovné posolstvo z iného sveta:

Vy, ktorí toto dokážete prečítať, vydajte sa k Lochnesskému jazeru.

Z celej ich partie dokázali tú správu prečítať iba Alea s Lennoxom. Pre Tess, Bena a Sammyho boli písmená neviditeľné.

„Dúfam, že konečne zistíme, kto vlastne si,“ dodal Lennox po krátkej pauze. „Alebo... kto vlastne sme.“

„Možno,“ odvetila Alea trochu odmerane a z chladničky vybrala maslo a vajcia.

V tom okamihu sa vo dverách zjavila Tess. Prekvapene vyslovila niečo, čo znelo ako: *Ke fet vú?* Vzápätí si uvedomila, že to povedala po francúzsky, a tak sa opýtala ešte raz: „Čo robíte?“ Striedavo hľadela na Lennox a na Aleu. „Ruším?“

„Nie!“ vyhrkla Alea.

Lennox hlasno vydýchol, odložil guľu bokom a ďalej sa venoval starému lanu.

„Idem zavolať rodičom,“ oznámila Tess a zmizla v dievčenskej kajute.

Alea pripravila cesto na sušienky, potom z neho vytvarovala malé kotvy a poukladala ich na plech. Ticho,

ktoré sa rozhostilo medzi ňou a Lennoxom, bolo vinou nevyslovených otázok nepríjemné a ťaživé. Alea napriek tomu pokračovala v pečení. Nakoniec plech strčila do rúry, nastavila teplotu, zatvorila rúru a utrela si ruky.

„Alea...“ Lennox stál odrazu tesne pri nej. „Čo sa deje?“

„Čo? Nič. Ja...“

„Už niekoľko dní si čudne našťvaná.“ Snažil sa zachytiť jej pohľad, no Alea tvrdošijne hľadela na svoje ruky a nervózne si preťahovala rukavice cez zvrátené chrasty medzi prstami. „Si našťvaná na mňa?“

„Nie.“ Keď bol takto blízko, srdce jej okamžite začalo biť rýchlejšie než zvyčajne. „Nič sa nedeje.“

Lennox na chvíľu zaváhal a potom povedal: „Myslel som si, že sme... kamaráti, ale zjavne som sa mýlil.“

„Ja...“ začala.

Lennox niekoľko sekúnd čakal, ale nič viac nepovedala, preto sa otočil a vyšiel zo salóna.

Alea tam zostala stáť ako obarená. Srdce jej búšilo tak, že to až bolelo.

Pobrala sa do svojej kajuty, no prv než otvorila dvere, chvíľu za nimi počúvala. V kajute bolo ticho, takže Tess už asi s rodičmi dotelefonovala. Vošla teda do malej miestnosti a zatvorila za sebou dvere. Jej spolubývajúca ležala na hornom matraci ich poschodovej postele a rozmrzene sa hrala s mobilom. „Čo sa deje?“ opýtala sa.

Tess pokrčila plecami.